

Silvestrique ferae corpus, animam dedit Orco. Homer?

Hunc sese ulturum spondens Gerwicus adivit;

915 Qui forti subvectus equo supravolat omnem
Stragem, quae angustam concluserat obvia calle.
Et dum bellipotens resecaret colla jacentis,
Venit et ancipitem vibravit in ora bipennem.
Istius ergo modi Francis tunc arma fuere.

920 Vir celer objectit peltam, frustravit et ictum;
Ac retro saliens hastam rapiebat amicam,
Sanguineumque ulva viridi dimiserat ensem.
Hic vero metuenda virum tum bella videres.

Sermo quidem nullus fuit inter martia tela;
925 Sic erat adverso mens horum intenta duello.
Is furiit, ut caesos mundet vindicta sodales;
Ille studet vitam toto defendere nisu,

Et, si fors dederit, palmarum retinere triumphi.
Hic ferit, ille cavet, petit ille, reflectitur iste;

930 Ad studium fors et virtus miscentur in unum.
Longa tamen cuspis breviori depulit hostem
Armatum telo, girat sed et ille cavallo,
Atque fatigatum cupiebat fallere homonem.

Jam magis atque magis irarum mole gravatus

935 Waltharius clipeum Gerwici sustulit imum,
Transmissoque femur penetraverat inguine ferrum,
Qui post terga ruens clamorem prodidit atrum,
Exitiumque dolens, pulsabat calcibus arvum.
Hunc etiam truncum caesa cervice reliquit.

940 Hic in Wormatiae campis comes extitit ante.

Tum primum Franci ceperunt forte morari,

---

913 corpusque E. 914 Gerwitus C. 915 et fortis C.
917 recidisset B. 919 istiusque C. 922 sanguineum ulva C.
923 Sic uero A. 924 inertia tela C. E. 929 petit iste — ille B.
935 Keruuti B. Gerwiti C. unum C. 936 transmissum C.
938 exiuitque B. 940 idem wormatiae B.